

Foto Luc • archief De Plate

Hippodroom Wellington Oostende

DE PLATE

Maandblad

-- OKT. 1999

D E P L A T E v.z.w.**TIJDSCHRIFT VAN DE OOSTENDSE HEEM- EN GESCHIEDKUNDIGE KRING "DE PLATE"**

Vormings- en ontwikkelingsorganisatie en Permanente Vorming

Aangesloten bij de KULTURELE RAAD OOSTENDE en het WESTVLAAMS VERBOND VAN KRINGEN VOOR HEEMKUNDE

Statuten gepubliceerd in de Bijlagen tot het Belgisch Staatsblad dd. 1-2 mei 1959, nr. 1931 en gewijzigd volgens de Bijlagen tot het Belgisch Staatsblad dd. 15 mei 1975 nr. 3395, de Bijlage tot het Belgisch Staatsblad van 4 december 1986 nr. 31023 en de Bijlage tot het Belgisch Staatsblad van 5 oktober 1989 nr. 13422.

Alle medewerkers zijn verantwoordelijk voor de door hen getekende bijdragen.
Tekst overname toegelaten na akkoord van auteur en mits vermelding van oorsprong.
Ingezonden stukken mogen nog NIET gepubliceerd zijn.
De auteurs worden er attent op gemaakt dat bij elke bijdrage een bronvermelding hoort.

Secretaris
F. HUBRECHTSEN
Gerststraat 35 A
8400 Oostende
Tel-Fax 059/50.71.45

Verantwoordelijke uitgever
O. VILAIN
Rogierlaan 38/11
8400 Oostende
Tel 059/70.92.05

Penningmeester
J.P. FALISE
H. Serruyslaan 78/19
8400 Oostende
Tel-Fax 059/70.88.15

REKENINGEN
750-9109554-54
000-0788241-19

JAARGANG 28
NUMMER 10
MAAND oktober 1999

IN DIT NUMMER

blz. 187 : **J.M. BEKAERT** : Het Hôtel "Du Parc".

blz. 202 : **F. PHILIPPART** : Batterij Hundius – Halve Maan – Mortierbunker 633.

blz. 206 : **A. SMISSAERT (+)** : Oostende tijdens de eerste wereldoorlog (54).

blz. 213 : **P. VANSLAMBROUCK** : Henri Storck (+ Ukkel 17 sept 1999).

OKTOBER - ACTIVITEIT

De Oostendse Heem- en Geschiedkundige Kring De Plate heeft de eer en het genoegen zijn leden en andere belangstellenden uit te nodigen tot een avondvoordracht met dia's die doorgaat op

donderdag 28 oktober 1999 om 20u30

In de conferentiezaal van de V.V.F., Dr. L. Colensstraat 6 Oostende.

Onderwerp : **DE KAZERNES VAN HET HAZEGRAS**

Spreker : dhr. **Freddy HUBRECHTSEN**, secretaris van onze kring.

Het stadsgedeelte over de dokken maar nog begrepen in het zuidelijk gedeelte van de vesting wordt het Hazegras genoemd (over het *waarom* en *sinds wanneer* van die benaming zullen wij het hier nu uiteraard niet hebben).

Er was van in het begin weinig interesse om daar een optrekje neer te poten en dus hadden de troepen aan deze braakliggende grond een geschikt oefen- en bivakterrein.

Het lag dan ook in de lijn van de verwachting dat dit terrein op een gegeven ogenblik voor de bouw van betere militaire huisvesting zou gebruikt worden gezien de militaire "immobiliën" in de stad zeker aan vervanging toe waren qua ruimte en comfort.

De Fransen dachten eraan, de Hollanders bouwden en de Belgen namen de zaak over tot op heden.

Het wordt een wandeling in de tijd waardoor je een stuk geschiedenis van een wijk, die er spijtig genoeg ook een zekere faam aan overgehouden heeft, zult beleven.

Onze spreker en tevens onze secretaris, dhr. HUBRECHTSEN voorstellen zal wel niet nodig zijn. Iedereen die zijn schitterende voordracht "Een wandeling op de stadswallen van Oostende" heeft bijgewoond weet dat hij een vlot spreker is, grondig voorbereid en goed gedocumenteerd.

Een voordracht dus die niemand mag missen. Wij rekenen op Uw aanwezigheid en zoals steeds is de toegang vrij en kosteloos, ook voor niet leden. Men zegge het voort.

HET "HÔTEL DU PARC"

door Jean Marie BEKAERT

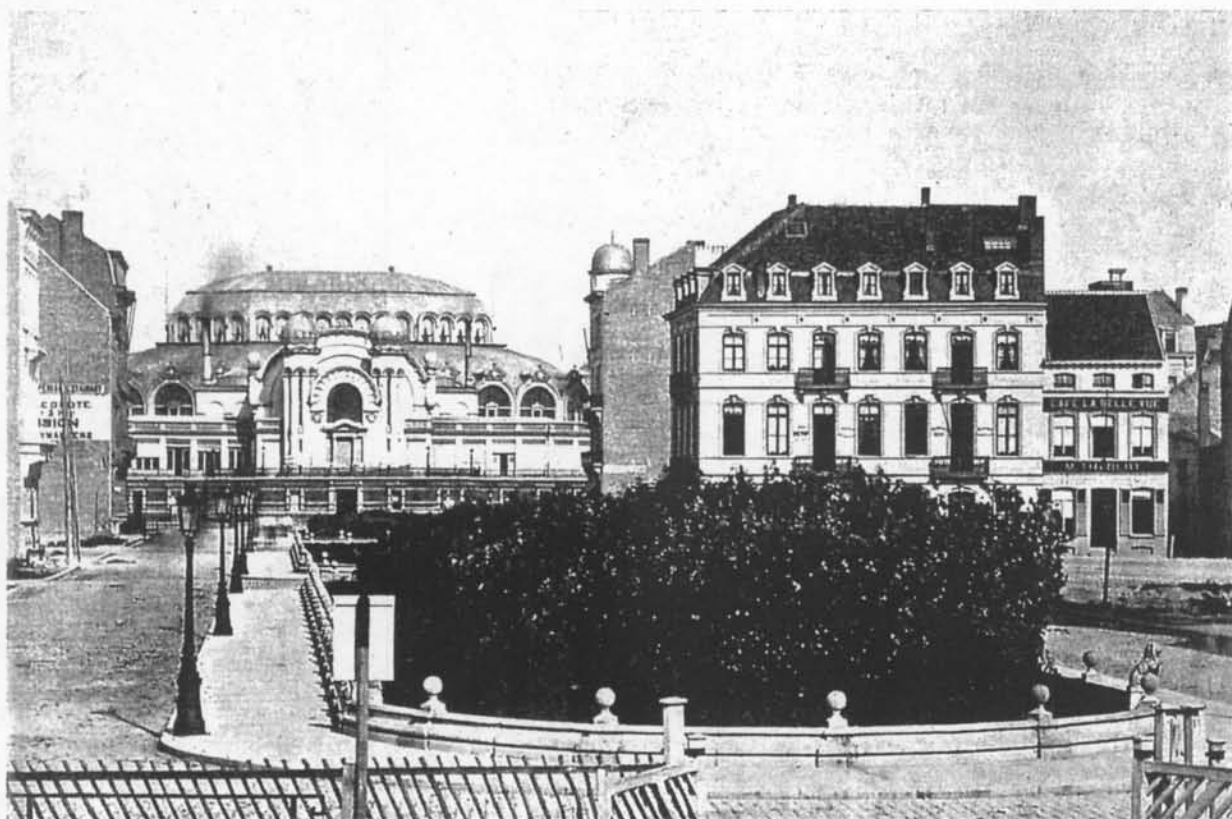
HET SCHOUWBURGPLEIN

Anno 1878 stond het Schouwburgplein er zielig en vervallen bij. Het "Théâtre Royal", armtierig en slecht onderhouden, reesterde nog als laatste getuige van betere tijden.

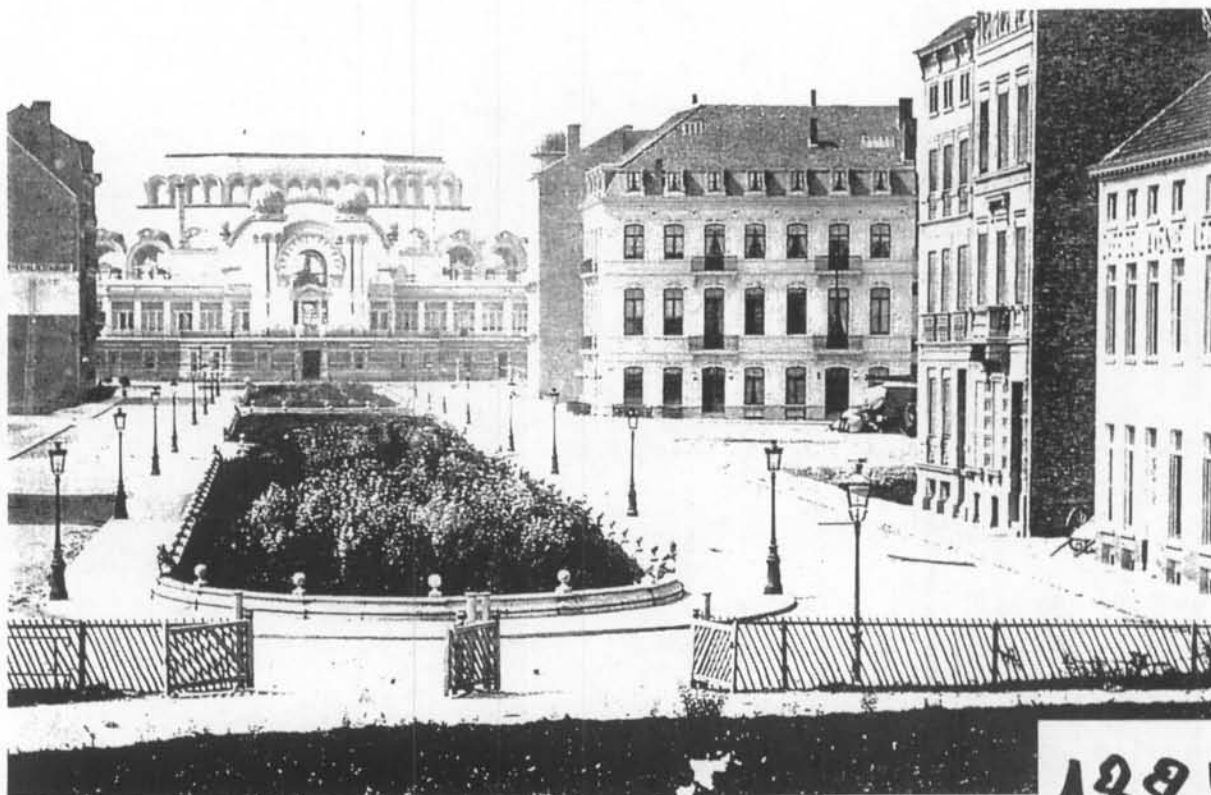
Dit jaar, en als eerste bewoner van het Schouwburgplein, betrok Michel THABERT er zijn 2 verdiepingen hoog pand (1). Op de tweede verdieping en over de volle gevelbreedte prijkte het uithangbord van de "Café La Belle Vue". Boven de tweetrappige middendeur prijkte op een bord dat gans de gevelbreedte innam "M. Thabert".

Het café, op de zuidzijde van het huidige Marie-Joséplein gesitueerd, beschikte over een zonnig terras. Van hier uit had men zicht over het grootste deel van de nog schaars bebouwde Leopoldlaan. Het Schouwburgplein, een toen nog rudimentair aangelegd terrein, fungeerde op marktdagen als stelplaats voor paard en kar.

In 1896 werd Cesar LOCQUEGNIE zijn opvolger en de herberg werd meteen "Café César". De welluidende naam "A La Belle Vue" bleef behouden (2)

1886.

DE VOORGANGERS VAN HET "HÔTEL DU PARC"

In 1879 kocht de 33-jarige Hubert DETIF, uit Verviers, het hoekperceel naast de "Café La Belle Vue". Dit zuid gericht ruim stuk bouwgrond vormde de hoek van de Leopoldlaan met het Schouwburgplein. Bij deze koop verwierf de nieuwe eigenaar de topligging van de Leopoldlaan. Het merkwaardige bij deze koop ligt in het feit dat de koop met L. DELBOUILLE afgesloten werd onder de voorwaarden van de Domaniale Gronden van Oostende waarop de clause van "gemak van betaling van 50 jaren" van toepassing was (3).

Midden 1880 kwam hier een mooi en statig Hotel-restaurant tot stand. Eigenaaruitbater, Hubert DETIF, gaf het de naam van "Hôtel de Suède".

Het gebouw bezette gans de huidige oppervlakte. Het eerste en het tweede bestonden uit volle verdiepingen en het derde omvatte de dakkamers. De gevel telde, per verdieping, 7 vensters met zicht op het Schouwburgplein en 4 met zicht op de Leopoldlaan. De huidige ingangen naar het hotel en destijds naar het restaurant werden nooit van ligging gewijzigd.

Op geen enkele afbeelding, noch foto, prijkt het "Hôtel de Suède" met een uithangbord (4).

Hoteluitbater DETIF genoot slechts 5 jaar van zijn mooie verwezenlijking. Na een kortstondige ziekte overleed Hubert Joseph Julien DETIF te Oostende op 3 maart 1885 (5). De 49-jarige hotelier liet een weduwe en een zoon achter.

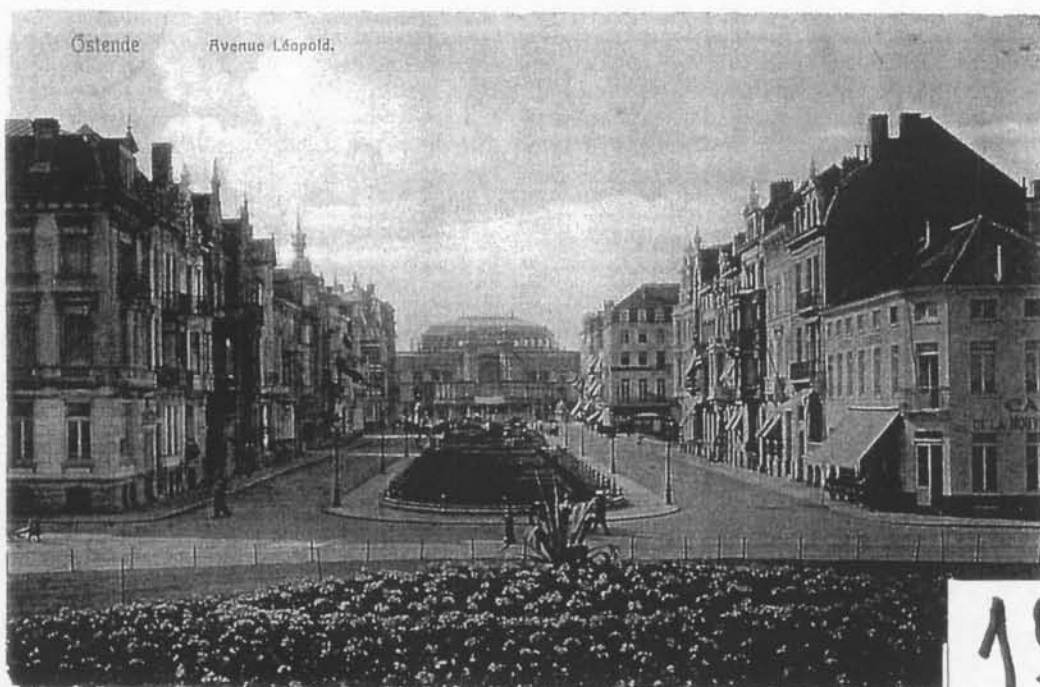
Adelie DE RYCKERE, zijn echtgenote, runde het hotel verder. Deze taak zou zij nog zeven jaren op zich nemen.

In 1888 vermeldde de Guide Illustré de la Côte de Flandre, uitgegeven door Jean d'ARDENNE, een reeks meldenswaardige hotels uit Oostende. Onder de rubriek "hôtels de la ville" werd het "Hôtel de Suède - Place du Théâtre" vernoemd (6).

OSTENDE. — Place du Théâtre

1904

1905

1906

Op maandag 19 juli 1897 had de inwijding plaats van de elektrische tram met luchtlijn, die het traject Oostende-Middelkerke verzekerde. De lijn kreeg de naam van "la Corniche du Nord". Het traject verliep van 't café "Het Waterhuis" over de Keizerskaai, door de Christinastraat, de Sint Jozefstraat, de Werfstraat, het Schouwburgplein, de Koningstraat en zo verder tot aan de dijk te Mariakerke. Tot Middelkerke verliep het traject tussen duin en zee (8).

In september 1897, rechtover het "Hôtel de Suède", werd een wachthuisje opgericht. Het stond opgesteld op de hoek van de Leopoldlaan en het Schouwburgplein. Twaalf jaar later, in 1909, werd het afgebroken (8).

Anno 1899 startte de aanleg van het Schouwburgplein.

Bij deze gelegenheid kocht de stad Oostende een bronzen sierfontein aan Charles GIBAUT te Parijs. Het kunstwerk bestond uit twee sierlijke vrouwenfiguren die een waterbekken ondersteunden. Dit werd zou hier opgesteld blijven tot in 1927 (9).

Julien DETIF, zoon, verkoos destijds het zeemansberoep boven dit van hotelier. In 1901 werd hij officier ter lange omvaart. Meteen wist Adelie DE RYCKERE met zekerheid dat zij geen opvolger zou krijgen (7).

In 1902 verkochten Adelie DE RYCKERE en Julien DETIF het "Hôtel de Suède" aan bankier Maurice ELLEBOUDT.

Het pand werd dadelijk grondig verbouwd met het opzet er een dubbele bestemming aan te geven. Hiertoe verhoogde hij de bouw met een verdieping. Meteen telde het pand 4 verdiepingen (10).

De "Bank Maurice Elleboudt" zette haar burelen en loketten neer in het deel met zicht op het Schouwburgplein. Gans de eerste verdieping kreeg nu een groot doorlopend balkon. Grote uithangborden vermelden "Banque & Change", alsook "Banque Maurice Elleboudt". De bank was toegankelijk voor het publiek van op de hoek met de Leopoldlaan. Benevens het hoofdkantoor te Oostende telde de "Bank Maurice Elleboudt" nog agentschappen in Blankenberge, Nieuwpoort en Heist (11).

Het hotel behield zijn ingang op het Schouwburgplein. Het beschikte over 14 logeerkamers en werd voorzien van een elektrische lift. Dit laatste hield een veelbetekenende vooruitgang in. Immers in die jaren moesten de grote hotels op de zeedijk het nog met hydraulische liften stellen.

Na afwerking werd het hotel te huur gesteld; echter nooit verhuurd. De oplossing kwam er in 1906. Bankier Maurice ELLEBOUDT verzekerde zelf het beheer van het hotel dat voor het eerst het "Hôtel du Parc" werd.

Vanaf 1905 verhuurde de bank het gelijkvloers met zicht op de Leopoldlaan.

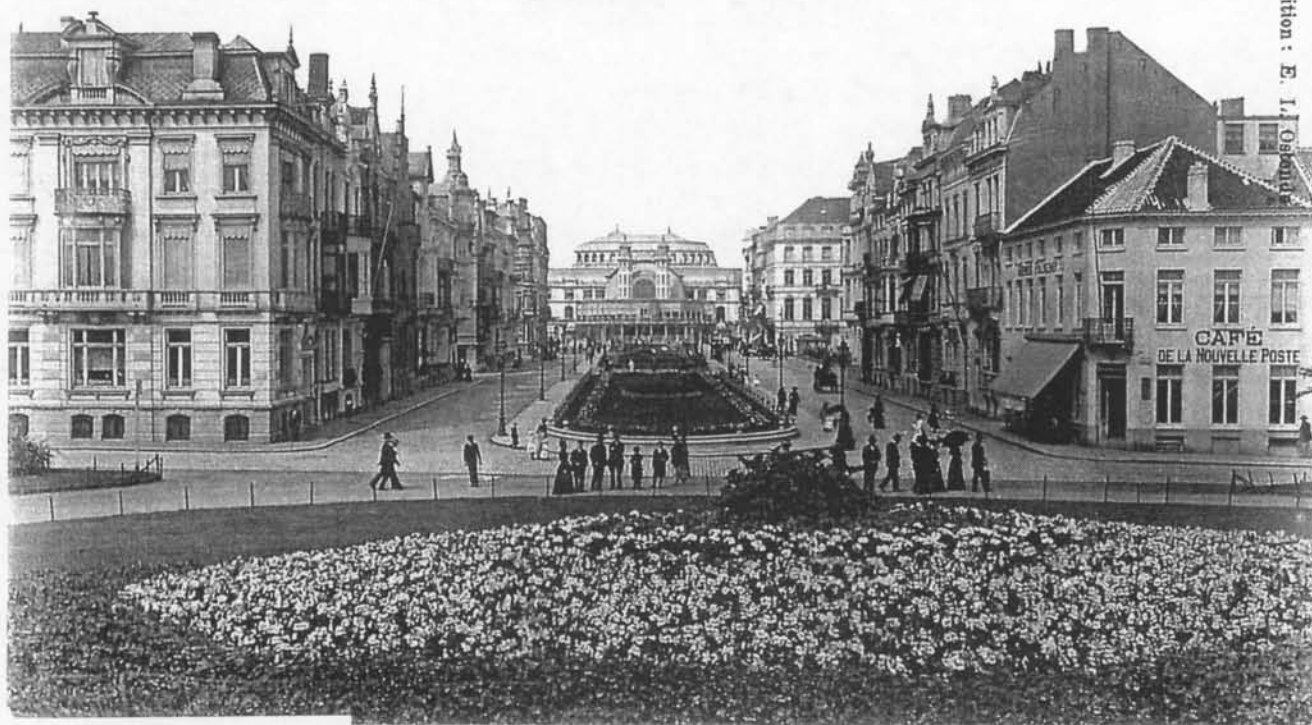
Het jaarboek van PILAEIS vermeldde in 1908 hier de ververij: "Teinturerie Bruxelloise.- CLOSET - NAUDTS. Avenue Léopold, 17. Tél. : 5" (12) Deze onderneming bleef er tot in 1914 gevestigd.

Op 4 augustus 1906 werd prinses Marie-José, dochter van prins Albert en prinses Elisabeth, in de "Villa Osterrieth" aan de Northlaan te Oostende geboren. Dit heuglijk gebeuren werd de aanleiding die het Oostendse stadsbestuur aanzette om het Komediëplein in Square Marie-José te herdopen (13).

In 1909 werd een karaktervol nieuw wachthuisje neergezet op het Marie-Joséplein.

Ostende. L'Avenue Léopold

5150 Edition : E. L. Ostende

1906

OSTENDE
Le Kursaal et l'Avenue Léopold

1909

Het gebouwtje, in landelijke stijl opgetrokken, kreeg zijn onderste muren bezet met wit geglaazuurde Hasseltse steen. De bovenbouw werd uitsluitend uit hout geconstrueerd. De constructie, 12 m. lang, 3 m. diep en 3,5 m. hoog kreeg een driedelige indeling. Het open middenstuk, 6 m. lang, was aan beide zijden geflankeerd door gesloten zaaltjes van 3 op 3 meters (14). Het middendeel diende voor het publiek en de uitzijden waren respectievelijk aan de kaartenverkoop en de dienst voorbehouden.

Toen in 1913 het jaarboek van A. LACOUR-BOURGOIGNIE verscheen plaatste bankier Maurice ELLEBOUDT volgende publiciteit: Banque Maurice Elleboudt & Cie

Ostende
Square Marie-José, Coin Avenue Leopold
Tel. : 370
Escompte Fonds-Publics Change
Dépôts
Caisse d'Epargne: Livrets 4 % et 4.1/2 %

Succursales		
Blankenberghe	Nieuport	Heyst
Tel. : 28	Tel. : 65	Tel. : 20 (11)

De oorlog 14-18 knakte elke activiteit. In Oostende dreigde het gevaar zowel van het nabij gelegen front, als van uit lucht en uit zee. Overleven werd een hele kunst.

HET "HÔTEL DU PARC"

Voor 14-18 bestond geen vraag meer voor hotels in de binnenstand. In tegendeel, heel wat onder hen gingen verplicht dicht.

Nu de oorlog voorbij was ontstond een nieuw soort toerisme in Oostende. Het kreeg de naam van het "battlefield toerisme".

Uit gans het Verenigd Koninkrijk bezochten heel wat families de slagvelden van onze gewesten. Niet alleen Engelsen en Canadezen deden onze stad aan, maar ook Australiërs kwamen in grote getalle opdagen.

Het centraal gelegen Oostende, met zijn uitgebreid verbindingsnet en zijn talrijke hotels, bekleedde hierbij een sleutelpositie. Hieruit volgde dat een meerderheid van deze nieuwe toeristen Oostende als overnachtingbasis verkozen.

Na kort verloop van tijd telde Oostende 19 agentschappen die de rondgang per autocar naar de "battlefields" verzekerden. De Adolf Buylstraat alleen telde reeds twee reisbureaus: respectievelijk gevestigd op de huisnummers 9 en 51. Het eerste werd gerund door een Brusselse onderneming, het tweede door het Oostendse agentschap L. VAN COLLE (15).

De dagtrips brachten deze bezoekers, veelal familieleden van overleden militairen, naar de historische loopgraven waarin menig van hun zonen sneuvelden. Rouwend bezochten zij menig militair kerkhof uit ons gewest.

Dit zelfde publiek overrompelde 's avonds de talrijke Oostendse "Sing Song Cafés". Hier werd luid gezongen, hard gedronken en intens geleefd; net of zij die aan de dood ontsnapten hun levensvreugde uitjubelden.

Deze gunstige conjunctuur zette de gezusters FABRY aan, niet alleen het hotel, maar tevens de lokalen van de "Bank Maurice ELLEBOUDT" in huur te nemen.

Toen het hotel, in 1919, opende, behielden de nieuwe uitbaatsters de benaming van "Hôtel du Parc".

Het hotel was toegankelijk langs het Marie-Joséplein en het restaurant en het café van op de hoek met de Leopoldlaan. Het hotel-restaurant-café sloot aan op het telefoonnet onder het nr. 419 (16).

Gedurende de zomervakantie kenden hotel, restaurant en café een grote drukte. In het na- en voorjaar zwakte de hotelbezetting sterk af. Dit in tegenstelling tot het restaurant en het café die in het winterseizoen drukker gefrequenteerd werden door de Oostendenaars. Het restaurant, in hoofdzaak, werd een must voor de banketten en huwelijksfeesten, gehouden door de Oostendse bourgeoisie.

In 1919 verhuisde de "Bank Maurice ELLEBOUDT" op nr. 9 in de Leopoldlaan. Tussen 1923 en 1928 was zij op nr. 13 en tussen 1929 en 1932 op nr. 20 in de Leopoldlaan gevestigd. Na deze data vinden wij verder geen spoor meer van de "Bank Maurice ELLEBOUDT" (17).

Het Marie-Joséplein werd in 1927 totaal heraangelegd. Destijds, op 27 september, werd het monument ter ere van de Oostendse staatsminister August BEERNAERT plechtig ingehuldigd (19).

Eind 1928 gaven de gezusters FABRY, inmiddels einde huurcontract en loopbaan, hun huuropzeg aan Maurice ELLEBOUDT. De eigenaar was echter niet verder geïnteresseerd in het pand en zocht meteen een koper.

Victor LIBERT, die tussen 1911 en 1920 uitbater was van het "Hôtel du Cercle Catholique" in de Weststraat, werd in 1928 de nieuwe eigenaar van het pand.

Dit jaar werd het "Hôtel du Parc" samen met het "Hôtel Patria, op het Wapenplein, het tweede hotel dat LIBERT uitbaatte. Deze toestand hield twee jaar aan.

In 1931 kwam hier een einde aan toen LIBERT zich terugtrok uit het "Hôtel Patria".

Architect Joseph VAN DER BANCK werd onder de arm genomen voor een grondige renovatie van het "Hôtel du Parc". De omvangrijke verbouwingen werden in een zeer korte tijdspanne verwezenlijkt.

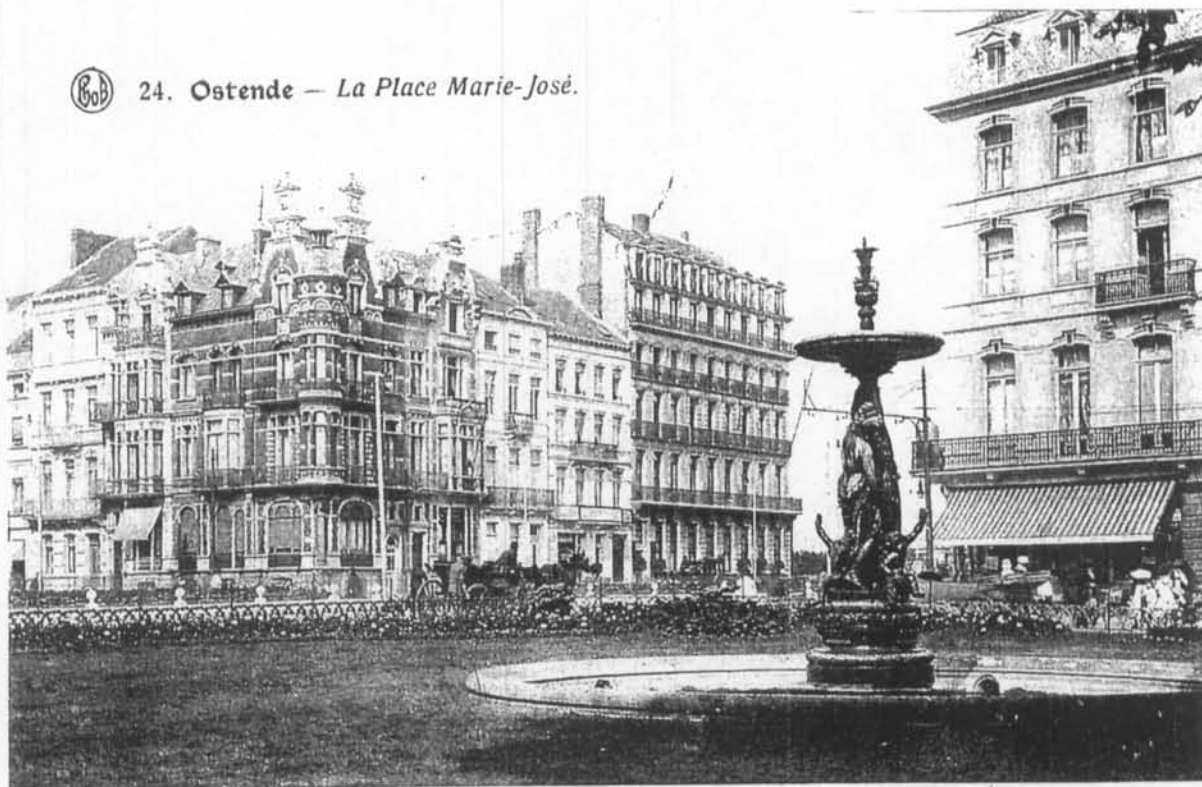
Dit valt uit te maken uit het feit dat, indien op 12 september 1931 nog een groot huwelijksbanket in de oude zaal opgediend werd, de officiële heropening van het "Hôtel du Parc" reeds op 17 juli 1932 plaats greep. Weliswaar was die dag de vloer van het café pas enkele uren voorheen gelegd (17a).

Verhoogd met twee verdiepingen zou de bouw voortaan over 6 volle verdiepingen beschikken. De gevel werd geactualiseerd en de eerste verdieping merkkelijk verruimd door het inpalmen van het op beide gevels doorlopend balkon.

Eigenaaruitbater Victor LIBERT beheerde voortaan alleen dit hotel.

Het oude telefoonnummer 419 bleef behouden. Het zou pas in 1939 bij de automatisering van het Oostendse telefoonnet, tel. 716.80 worden (18).

24. Ostende — La Place Marie-José.

1920

2. OSTENDE Avenue Léopold
OOSTENDE Leopold's laan

1928

1936.

1938

Een competente uitbating zorgde er voor dat het "Hôtel du Parc" tot een van de bloeiende hotel-restaurant-café uitbatingen in Oostende werd. Met de jaren werd het café het rendez-vous van de zakenlui en tevens ook van ieder die gewoon op het terras wilde kuieren.

Mei 1940!!!

Het bezette Oostende werd in juni 1940 tot "sperrgebiet" uitgeroepen. Deze verordening betekende niet alleen een broodroof, maar verwees tevens de Horecasector naar een verzekerde teloorgang. Elke verplaatsing van en naar Oostende werd onderworpen aan een "Aussweiss" van de Duitse militaire overheid. De Oostendenaars werden gevangenen met bezoekverbod. Noodgedwongen sloten de niet opgeëiste hotels hun deuren.

Het comfortabele en goed gelegen "Hôtel Du Parc" werd door de militaire overheid opgeëist. De "Kommandantur" vestigde er zich. Meteen had Victor LIBERT geen zeggenschap meer in eigen zaak. Vier jaar lang zou het werkelijk bestuur van Oostende hier gevestigd zijn. "Dikke Jef", onderofficier van de Gestapo was destijds het meest geducht heerschap in Oostende.

Rechtover het "Hôtel du Parc", in het perk voor het August BEERNAERT monument, bouwde de Duitse bezetter een bunker voor de "Kommandantur" (20). Het gevaarte besloeg een oppervlakte van 8 m. op 30 m. en was 10 m. hoog. Het telde 4 deuren en beschikte over 9 verluchtingsschouwen. Deze bunker werd pas in 1947 afgebroken.

"We zijn ze kwijt" titelde de Zeewacht op 16 september 1944 (21).

Een reuze opluchting voor de Oostendenaars. Pas echter met de capitulatie van Nazi Duitsland, op 8 mei 1945, kon met de heropbouw van het zwaar geteisterde Oostende aangevangen worden.

In deze naoorlogse jaren, onder het beheer van Victor LIBERT, kende het uitzonderlijk van oorlogsverwoestingen gespaarde "Hôtel du Parc" een ongehoorde bloei.

Op 8 juni 1950 kwam Victor LIBERT te overlijden (22). De 66-jarige LIBERT mocht over een succesrijke loopbaan bogen. Zijn mooiste verwezenlijkingen droegen de naam van "Hotel van den Katholieken Kring", "Hotel Patria" en "Hôtel du Parc".

De weduwe LIBERT en zoon, aandeelhouders van de "N.V. Hôtel du Parc", runden het hotel verder tot eind 1951 (23).

Midden 1951 kwam het tot een vergelijk tussen de families LIBERT en BLONTROCK voor de overname van het "Hôtel du Parc". In de nieuwe "N.V. Hôtel du Parc" bezat de familie BLONTROCK alle aandelen. Enthousiast startte de nieuwe ploeg op 1 januari 1953 (23).

Vier weken later, in de nacht van zaterdag op zondag 1 februari 1953 sloeg het noodlot toe. Een zware noordoost storm veroorzaakte de overstroming van gans de Oostendse binnenstad. Een onafgebroken vloed van door mazout besmeurd zeewater drong, vier uur lang, de stad binnen. Een hels spektakel voor wie het meemaakte (23). Na hun deksels afgestoten te hebben, spuwden de rioleringen hun vuil uit in de straten. Door de straten waden werd meteen levensgevaarlijk.

In het "Hôtel du Parc" stonden de kelders blank. Bij het uitvallen van de elektriciteit vielen de centrale verwarming, de lift, de frigo's, alle elektrische apparaten net als de algemene verlichting uit (24). Het lopend water, bezoedeld door de overstroming, werd door de stadsdiensten afgesloten.

1946

1-2-1953

19. Ostende Avenue Léopold Ostend
Oostende Leopoldlaan

1953

 Hôtel du Parc - Ostende

1958

Februari is de balmaand bij uitstek in Oostende. Deze zaterdagavond waren er vier. Tegen middernacht verwittigde de overheid alle zalen dat de binnenstad onderliep. De meesten stapten onmiddellijk op. Te laat echter; alle straten stonden reeds blank en heel wat geparkeerde auto's werden meteen onbereikbaar. De meest evidente vluchtroute werd voor menig de Van Iseghemlaan en de Leopoldlaan, van aan de Casino tot aan de Brusselstraat. Heel wat huiverige en licht geklede balgasten belandden, na een benauwende en kille zoektocht, tot bij het "Hôtel du Parc". Alhoewel dicht en met eigen kelders onder water, opende de familie BLONTROCK de deuren van het "Café du Parc" opnieuw. Benevens vertroosting en warme dranken verstrekten zij de nodige hulp aan deze "drenkelingen" (25).

Eigen leed en schade werden ras opgeklaard en het nieuw team in het "Hôtel du Parc" zette het seizoen 1953 hoopvol in. Nieuwe mensen, nieuwe methodes en een vakkundig onthaal verwekten het groeiend succes van hun onderneming.

In de vijftiger jaren kende Oostende een echte doorbraak van het appartementstoerisme. Dit nieuw en koopkrachtig cliënteel betekende een weldaad voor de horeca en de lokale handel. Nu de auto een betaalbaar vervoermiddel werd, veranderden de verkeersgewoonten snel en grondig. Het is dan ook niet toevallig dat de eerste autosnelweg die in 1956 geopend werd van Brussel naar Oostende liep. Dit bracht steeds meer vakantiegangers in onze stad. De omstandigheden, maar vooral de eigenaarsuitbaters waren oorzaak van het wassend succes van het "Hôtel du Parc" (27).

Op 6 februari 1956 achtte het schepencollege dat de benaming Leopold II laan, beter bij de oorspronkelijke bedoeling paste. Meteen verhuisde het "Hôtel du Parc" naar de Leopold II laan. Voortaan is de Leopoldlaan nog alleen in de talrijke zichtkaarten van voor 1956 terug te vinden (26).

Bij de automatisering van het telefoonnet te Oostende, op 19 juli 1974 om 20.00 uur, werd het telefoonnummer 716.80 in 70.16.80 gewijzigd (28).

Na een bedrijvig leven overleed Albert BLONTROCK te Oostende op 29 juni 1976. Meteen verloor het "Hôtel du Parc" een verdienstelijk bestuurder (29). Zestien maand later, op 20 oktober 1977, overleed te Oostende zijn weduwe Angèle SINAÈVE. Intelligent, bekwaam en onvermoeibaar betekende zij de stuwende kracht in huis. Een grote en verdienstelijke dame verliet ons! (30).

Nu werd Rafaël BLONTROCK gedelegeerd bestuurder in de zaak. Zijn echtgenote, Simonne DEBRUYN, nam vakkundig de taken van Angèle SINAÈVE over. Onder hun beheer bleef het "Hôtel du Parc" verder een succesrijke onderneming.

Familiale omstandigheden brachten, in 1983, de families BLONTROCK en LIBERT er toe een overeenkomst af te sluiten.

Na 31 jaar, op 31 december 1984, verlieten Rafaël BLONTROCK en Simonne DEBRUYN hun levenswerk, het "Hôtel du Parc".

Juridisch werd het "Hôtel du Parc" ondergebracht in de "N.V. New Hôtel du Parc". De zaak werd gesplitst in een hoteluitbating, verzekerd door het echtpaar BOUTENS-VINCKE en het café kreeg Pierre VINCKE als uitbater.

BRONNEN

- (1) Ost. O. Pr. – Y. VINCKE. Boek 1 – zicht 122.
H.M. in AB. – J.M. BEKAERT. Boek 1 – p. 101-103 (9 AB).

- (2) Ost. O. Pr. – Y. VINCKE. Boek 2 – zicht 46.
H.M. in AB. – J.M. BEKAERT. Boek 3 – p. 956 (50 AB).
- (3) H.M. in AB – J.M. BEKAERT. Boek 2 – p. 311.
- (4) AC. RB. BXL – 1882 – p. 1742.
Ost O. Pr. – Y. VINCKE. Boek 2 – zicht 56.
- (5) BSO – + akte 137- 03/03/1885.
- (6) Guide illusté de la Côte de Flandre - 1888. Jean d'ARDENNE – p. 161.
AC STRACKE – 1886 – p. 37 & 1887 – p. 124 & 1889 – p 202.
AC STRACKE – 1892 – p. 190 & 1897 – p. 200a & 1902 – p. 194.
- (7) AC STRACKE – 1902 – p. 194
- (8) De Tram maakt de Kust – p. 57. R. VAN CRAEYNEST.
Destijds heden
Keizerskaai = Vindictivelaan
Christinastraat = (breed gedeelte)
St Jozefstraat = Jozef II straat
Werfstraat = H. Serruyslaan
Komediëplein = Marie-Joséplein
- (9) O.Ost.B. – VAN CAILLIE – Boek 2 – zicht 84.
Ost.O. Pr. – Y. VYNCKE – Boek 2 – zicht 49.
- (10) Zichtkaart Oostende. – EDL 14.
Ost.O. Pr – Y. VYNCKE – Boek 1 – zicht 76.
- (11) AC. LACOUR-BOURGOIGNIE – 1913 – p. 68 en 72.
AC. PILAEYS – 1908 – p. 327, 395, 108.
- (12) Car. 121 – 26-08-1909.
- (13) Ost.O. Pr. – Y. VYNCKE – Boek 1 – zicht 90 en 59.
- (14) De Tram maakt de Kust – p. 65. R. VANCRAEYNEST.
- (15) H.M. in de AB. – J.M. BEKAERT Boek 1 – p. 107.
Boek 3 – p. 823.
- (16) Tel. Gids 1920 – p. 814
Tel. 419 – Hôtel du Parc
FABRY Soeurs 17 av. Leopold
Van de beide zusters FABRY noemde de oudste Marie-Louise.
- (17) Banque Maurice ELLEBOUDT tel. 740
Tel Gids 1920-1922 9. Av. Léopold
Tel Gids 1923-1928 13 Av. Léopold
Tel Gids 1929-1932 20 Av. Léopold.
- (17a) Fot Antony – 12-09-1931
Huwelijk Ir. Emile VOORDECKER – Solange VANDUYFHUYS
Zaal – 1ste verd. Hôtel du Parc
Mevr. Simonne BLONTROCK, wed. Rafo. BLONTROCK
- (18) Hôtel du Parc.
Tel. Gids 1930-1938 tel. 419
1939-1974 tel. 71680
1975 - tel. 701680
- (19) O.Ost.B. – A. VAN CAILLIE – boek 3 – zicht 114.
- (20) O.Ost.B. – A. VAN CAILLIE – boek 3 – zicht 137-138.
- (21) Zeewacht 16-09-1944.
- (22) Zeewacht 16-06-1950. Kiezerslijsten – 1919.
Victor Louis Prosper LIBERT. ° Gent 30-03-1884. + Ville Pomerœul 08-06-1950.
- (23) Bron: Mevr. Simonne DEBRUYN wde Rafaël BLONTROCK.
Aandeelhouders in N.V. Hôtel du Parc – Albert BLONTROCK (sr) x Angèle SINAËVE
Rafaël BLONTROCK (jr) x Simonne DEBRUYN.

- (24) Zeewacht 02-02-1953. Zeewacht Spec. Uitgave 03-02-1953.
Zeewacht 06-02-1953 en 27-02-1953.
- (25) Mevr. S. BLONTROCK – DEBRUYN.
- (26) Beslissing Schepencollege van 06-02-1956. De Leopold II straat werd tot in 1932 in de telefoongids opgenomen. Deze straat kreeg later de naam van Troonstraat.
Straatnamen van A tot Z. Daniël DESCHACHT – p. 97.
- (27) Te Kust en te Kuur 1987 (ASLK). D. FARAZYN – p. 65.
- (28) Tel Gids 1974 – p. 270.
- (29) + Oostende 29-06-1976. Albert BLONTROCK, echtg. Angèle SINAÈVE.
- (30) + Oostende 20-10-1977. Angèle SINAÈVE wed. Albert BLONTROCK.
- (31) Mevr. S. BLONTROCK-DEBRUYN.
Uitbaters Hôtel du Parc (1953-1984).
+ Oostende 12-04-1997. Rafaël BLONTROCK echtg. Simonne DEBRUYN.

LEGENDE :

OST.O. Pr.	Oostende in Oude Prentkaarten Yvonne VYNCKE
H.M. in AB.	Huizen en Mensen in de Adolf Buylstraat. Jean Marie BEKAERT.
AC. RB. BXL	Jaarboek voor het Koninkrijk België – Koninklijke Bibliotheek.
BSO	Burgerlijke Stand Oostende.
AC. STRACKE	Jaarboek Stracké.
O.Ost.B.	Oud Oostende in Beeld: André VAN CAILLIE.
Car.	Carillon

1998

BATTERIJ HUNDIUS – HALVE MAAN – MORTIERBUNKER 633

door **Frank PHILIPPART**

lid van de Werkgroep Moderne Fortificatie
een sectie van de Simon Stevinstichting n.v.

MORTIERBUNKER, REGELBAU 633

1. Aan de ingang

Deze bunker is een Duitse mortierbunker. Hij werd gebouwd tijdens de tweede wereldoorlog en was één van de verschillende gevechtsbunkers van de Atlantikwall.

De Atlantikwall is een verdedigingslinie aan de Atlantische kust die HITLER liet bouwen om Europa te verdedigen tegen een aanval.

De Duitsers hadden de gewoonte bunkers te bouwen volgens standaardplannen. Dit had het voordeel dat ze precies wisten hoeveel materiaal er nodig was en dat het tijdsbesparend was. Zulke standaardontwerpen noemden in het Duits Regelbauten en hadden elk een nummer. Deze mortierbunker is Regelbau 633.

De hoofdbewapening bestond uit een 5 cm mortier M19 met een maximum vuurbereik van 750 m. Deze was geïnstalleerd onder een zware, gepantserde stalen klok.

De taak van dit type bunker bestond uit de verdediging van de stranden en Stützpunkten. Door krombaanvuur was hij in staat weerstandsnesten uit te schakelen die niet door direct vuur, vanuit machinegeweer- of antitank-kazematten, vernietigd konden worden. Daardoor was het ook niet nodig dat hij in de vuurlinie lag en men zal hem dan ook altijd achter de hoofdlinie aantreffen.

De coördinaten kreeg hij in eerste instantie voornamelijk van waarnemers en observatieposten in de vuurlinie. In tweede instantie werden de waarnemingen binnen verricht met de periscoop of vanuit de externe, open observatieruimte (Tobruk genaamd). Dit is een andere ingang aan de buitenzijde van de bunker.

De bunker heeft één ingang die verdedigd werd vanuit een flankeringsruimte (Nahkampfraum) en frontaal vanuit een schietgat in het bemanningsverblijf.

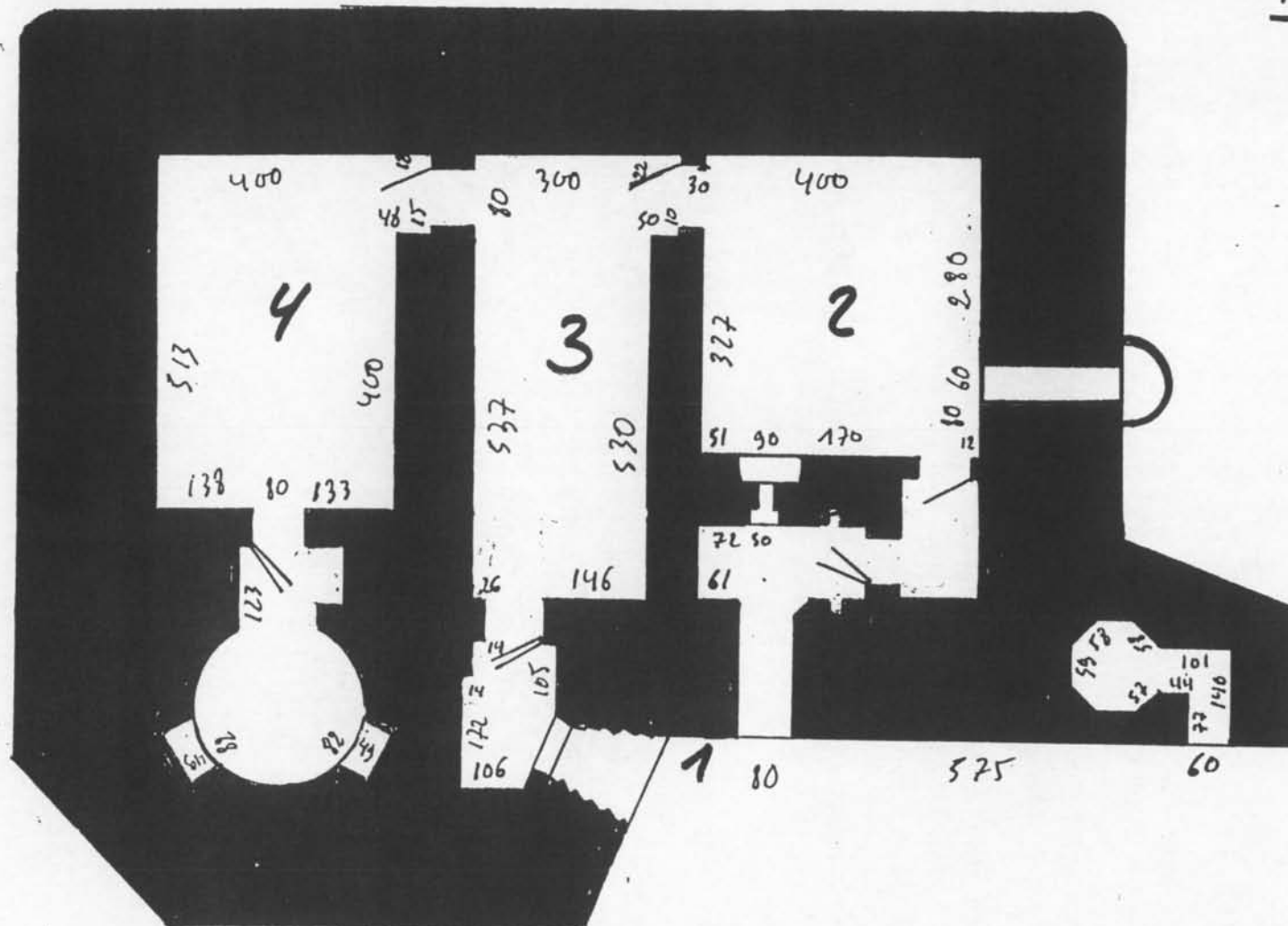
2. In het bemanningsverblijf

Een Duitse bunker komt men altijd binnen via een chicane. Dit is om te voorkomen dat men rechtstreeks in de bunker kan schieten. De chicane diende ook als gassluis in geval van een gasaanval. De zware tweeledige gepantserde deur weegt 640 kg.

In het bemanningsverblijf kunnen 14 soldaten met hun chef verblijven. Zij sliepen met drie boven elkaar in bedden die tegen de wanden waren bevestigd. Elke soldaat had 2 m² tot zijn beschikking, een bed en een kast. In het midden stond een tafel met krukjes.

De bunker werd verwarmd met een bunkerkachel. Om een koolmonoxide vergiftiging te vermijden werd er aangeraden een kanarie te houden, omdat deze vogeltjes bijzonder gevoelig zijn aan koolmonoxide. Vanuit het bemanningsverblijf werd de ingang verdedigd. Hier bevindt zich ook de nooduitgang.

Replbau
633

3. In de munitiekamer

In de munitiekamer werden de mortiergranaten opgeslagen. Hier hingen ook de filters om de lucht te zuiveren. Als er geen gasaanval was en er werd geschoten dan draaiden de filters continu. Als de kachel brandde diende men om het uur de filters te laten werken.

Het gat in het plafond diende voor de periscoop om waarnemingen te verrichten.

Van hieruit komt men ook in de flankeringruimte. Een gevechtsruimte werd altijd afgesloten met een zware pantserdeur.

4. In het atelier

In het atelier werden de mortiergranaten op scherp gezet en vulde men de laders met mortiergranaten. Hier lag ook de op scherp staande munitie.

In het atelier bevonden zich de plaatsvervangende commandant en drie soldaten. De rest van de bemanning diende voor de aflossing en als hulp voor de koepelbemanning.

Van hieruit komt men in de eigenlijke koepelruimte die uit twee verdiepingen bestond. De bovenste was de mortierkamer. Onderaan, de liftruimte, stond de munitielift en de direct te gebruiken munitie.

De mortier werd bediend door een richter (koepelcommandant), een lader en een schutter.

Bijkomende nota's en toelichtingen van dhr. Karel VAN DONINCK, lid staf Simon Stevin-stichting.

- Geklasseerd op 10 juni 1998, want, enig in zijn soort, is het een grote zeldzaamheid geworden en verdiende geklasseerd te worden, als enig bewaarde aan de Belgische kust.
- Bouw: in de loop van 1943 en duurde $\pm$ 7 maanden. Er zijn nog 74 exemplaren gebouwd, gelet op de financieel hoge kostprijs.
- Pantserkoepel: 64 ton en $\pm$ 20 schoten per minuut.
- Gewicht: 0,900 gram per mortierbom.
- Een draagbare mortier 5 cm weegt 14 kg.

KOPIE CLIËNT / COPIE CLIENT

bedrag in letters / montant en lettres

memodatum / date m mo bedrag / montant

rekening opdrachtgever / compte donneur d'ordre

rekening begunstigde / compte bénéficiaire

750-9109554-54

naam begunstigde / nom bénéficiaire

mededeling / communication

datum afgifte / date de remise

Kopie cliënt enkel bij storting voorleggen

Copie client, présenter uniquement en cas de versement

LIDGELD 2000

Het lidgeld voor het lidmaatschap bij de Heem- en Geschiedkundige Kring De Plate is voor 2000 vastgesteld als volgt

Aangesloten lid	400 Fr
Steunend lid	500 Fr
Beschermend lid: vanaf	1.000 Fr

Mogen wij vragen gebruik te maken van het hierbijgevoegd stortingsbulletin.

Dit jaar biedt het Grafisch Bedrijf LAMMAING ons gratis de Platekalender aan. Deze wordt samengesteld door onze voorzitter de heer Omer VILAIN. Als Thema werd "OOSTENDE 1912" gekozen.

Jean Pierre FALISE
Penningmeester

De lidgelden die nu van toepassing zijn werden ingevoerd in 1989. Dit is nu het 12e jaar dat ze niet gewijzigd werden! !

Dit is o.a. mogelijk doordat enkele leden hun bijdrage gevoelig verhoogden.

Volg hun voorbeeld en geef ons een financieel steuntje

Wordt Steunend lid i.p.v. Aangesloten lid
Wordt Beschermend lid i.p.v. Steunend lid

Wij willen niet voor uit lopen op de kalender maar

VERGEET NIET

ZATERDAG 4 DECEMBER ONZE JAARLIJKSE KLEINKUNSTAVOND EN SOUPER

Meer details volgen in ons november nummer

Houdt nu reeds deze datum vrij!!!!

OOSTENDE TIJDENS DE EERSTE WERELDOORLOG (54)

door Aimé SMISSAERT (+)

Volgend bericht werd heden tot de bakkers gestuurd :

Oostende, den 10 Maart 1915

Niettegenstaande onze herhaalde verwittigingen worden nog in sommige bakkerijen, onregelmatigheden gepleegd, namelijk met aan personen niet voorzien van broodkaart, brood af te leveren na de vastgestelde uren of nog niet juist het gewicht aan het brood te geven enz.

Het comiteit van rantsoeneering, in, zitting van 8n deze sprak de volgende straffen uit:

Bakker PIERLOOT krijgt binst acht dagen maar de helft van het meel dat hij gewoonlijk verbruikt, om aan een vrouw niet voorzien van rantsoenkaart brood afgegeven te hebben.

Bakker GUILLIER binst een maand dezelfde staf, om brood af te geven 's namiddags zonder kaart en het brood het juist gewicht, niet te geven.

De afgevaardigden van de bakkerij Pierloot, krijgt vier dagen loonaftrek om aan de overtreding van Pierloot medeplichtig te zijn.

In het toekomende zal voor elke onregelmatigheid door de bakkers gepleegd, het sluiten hunner bakkerij voorgesteld worden.

Den adjunktkommissaris
DUBOIS

Deze morgen, van vijf minuten voor 9 ure tot kwart na dit uur, deden de Duitsers proefnemingen met hunne 4 groote kanonnen, opgesteld in het vliegplein – of oude “piste d'entrainement”, op de Vuurtorenwijk. Zij gebruikten, volgens verklaringen van Duitsche officieren, kleine projektielen en lossen van 10 tot 15 schoten per stuk. Eenige bewoners der wijk waren verwittigd geworden de vensters hunner huizen open te laten, doch het bleek dat zulks nutteloos was, want de ruiten daverden nog niet eens en het geschut meek niet meer gerucht dan het gewoon geschut der kanonnen die op de vliegtuigen schieten.

De gasten, die vroeger op hunnen arm een witten band met de letters F.S.D. (Freigestellte Spitsbuten Division ?) droegen en thans de woorden “Eisenbahn Inspection” alsook de matrozen, die op het plein stonden, hadden het moeten ontruimen en stonden in de Fortstraat, achter de peerdenstallen.

Daar wij van de Vuurtorenwijk spreken, de Duitsers hebben de afbraak der villa van M. DE NEUTER, Fortstraat, niet voortgezet; zij braken alleen het gedeelte af dat van uit de zee zichtbaar was.

Door het toedoen van M. KESTELOOT, opziener van het lager onderwijs, en de bestuursleden der Hofbouwersmaatschij van de Kust worden maatregelen genomen om werk te geven aan de alhier, en in de omliggende gemeenten, gevluchte hoveniers van Middelkerke, Westende, Lombartzyde, enz. Ruim 7 hekt. stadsgrond gelegen voorbij de Pottenfabriek van 't Sas, langs de Brugsche vaart, de gronden op de Vuurtorenwijk door de stad aangekocht ten einde er een nieuw kerkhof te maken, een stadsgrond, gelegen bij de mestzate (Frère Orbanstraat) alsmede twee partijen land, op den Conterdam, kosteloos door M. LUCA ten dienste gesteld, zullen door die hoveniers mogen bemest, bezaaid en beplant worden ten einde er groensels te kweken.

De inrichters hebben een dubbel doel voor oogen: 1e de hoveniers toelaten groensels te kweken, ten einde onze bevolking deze zomer van wortels, erwten, spinazie en andere lekkere groensels te gerieven; 2^e hun de middel aan te schaffen versch plantsoen te hebben voor hunne hoveniersgronden. Mochten wij het geluk genieten tegen den zomer van de Duitsche bezetting verlost te zijn. Teneinde de hoveniers te helpen zullen de inrichters hun per dag werk betalen: 1,25

fr per vrouw en 0,25 fr per kind. Van het komiteit maken o.a. deel: MM Hector DEVRIESE, schepen der stad Oostende, KESTELOOT voornoemd, Camiel COLPAERT, hovenier van den koning en Sylvain DEROOSE, hovenier der Koersenmaatschappij. Het komiteit kreeg, vanwege de Kommandantur van Oostende en deze van Brugge, de nodige toelating.

De mestpacht van Oostende zal de noodige mest voor de bemesting leveren. De huurders der gronden van het nieuw kerkhof van de Vuurtorenwijk, die hunnen grond reeds zouden bemest of bewerkt hebben, zullen schadeloos gesteld worden; op hunne vraag nochtans, zullen zij hunnen grond mogen behouden.

* * *

Deze noon verliet de duitsche onderzeeër onze haven.

De duitschers vonden deze dagen, in de slachthuizen CARBON, een uniform van een burgerwacht. Men zeide hen dat het toebehoorde aan een der bureelbedienden. Een duitsche auto bleef deze morgen stilstaan voor het huis van M. Pieter DERYCKER. Een der bureelbedienden van M. CARBON, Euphr. Beernaertstraat, nr 4. Een der inzittenden sprong er uit, klonk en daar men niet te rap open deed, stampte hij schier de deur in. Men deed ten slotte open: het huis werd onderzocht en brieven uit Engeland, van voor de duitsche bezetting dagteekenend, gevonden. M. Pieter DERYCKER werd naar de Kommandantur ontboden en, later naar het gevang geleid.

* * *

Heden deden de duitschers door een smid de deur van het huis van M. Jules VANDERMEULEN-DE CANNIERE, wijnhandelaar, 19 Sint Jorisstraat, openbreken. Zij doorzochten het huis en vonden in de kelderingen een toegemetselde kelder, dien zij met hamers, bijlen en beitels openbraken: zijn vonden er eene groote hoeveelheid fijne wijnen. Deze werden natuurlijk buit gemaakt.

Donderdag 11^e Maart. —

HONDERD ACHTENVEERTIGSTE DAG DER BEZETTING

Op de markt deze morgen, enkel eene boterboerin; zij had 7 stukken boter in hare mand, meer dan 100 menschen verdrongen zich rond haar, bij zoover dat de politie moest tusschenkomen. Die boter werd verkocht tegen 4 f. de kilo.

Er is nochtans, nog al een beetje boter in stad gekomen doch de boterboerinnen werden op de Smet de Naeyerlaan opgewacht door eene ware processie menschen, die de boter, als 't ware uitvochten! De boter ging daar tusschen 4 f en 4.50 f.

De eieren gingen heden op de markt 11, 12 en 13 centiemen. Heel weinig groensels te krijgen; de wortels gingen 36 ct. de kg, de chicorée de Bruxelles, 60 ct. de kg. (20 ct. min dan verleden week).

Het gemalen vet voor smout te maken staat aan 2.50 f. de kilo en het zwijnevleesch aan 3 frank.

* * *

M. CORNELIS, gemeenteraadsheer, kreeg heden voor de tweede maal het bezoek van 2 duitsche officieren die gansch zijn huis afzochten achter wijn die er zou verborgen zijn. Voor de tweede maal was het nuttelooze moeite.

De heer August BENTEIN, onzer stad, had van de Duitschers een paspoort bekomen om met peerd en kar naar Brugge te rijden. Gister avond tegen aan Sas-Slykens komend, werd zijn peerd zoo onwillig dat hij zich verplicht zag op het Sas uit te spannen en het peerd eten te geven. Dientengevolge kwam hij slechts 10 minuten na 7 ure te huis; hij was niet weinig verwonderd de deur gesloten te vinden, hij klonk, een Duitsche officier, die bij hem inwoont, kwam opendoen en vroeg hem van waar hij zoo laat kwam. M. BENTEIN deed zijn geval uiteen; niemendalle, zij de officier, gij zijt over het uur, gij moet u gaan aangeven aan de wacht.

M. BENTEIN gehoorzaamde. De officier der wacht op het stadhuis, die hem goed kende, kon moeilijk aannemen dat hij voor zulke kleinigheid in moeilijkheden zou worden gebracht en vergezelde M. BENTEIN tot aan zijne woning, waar tusschen beide officieren eene hevige woordenwisseling plaats greep.

Deze morgen moest M. BENTEIN naar de Kommandantur, waar hij 20 mark mocht afspinnen!

Sedert eenige dagen zijn de Duitschers bezig met het water onzer Koophandelsdokken (1^e, 2^e en 3^e bassin) alsook dit der Brugsche vaart af te trekken. Zekere menschen meenen dat zij zulks doen om de overstroomde landen droog te trekken.

Zulks is onjuist; de ware reden is dit te zoeken in het feit dat, door het heen en terug varen, op zeer onstuimige wijze der Duitsche stoomboot, de oevers der vaart oneindig veel hebben geleden en onmogelijk de drukking van het water kunnen houden.

Thans varen ieder dag 2 Duitsche motorbooten Brugge waarts op en keeren er 2 terug.

Er dient aangestipt te worden dat sedert een paar dagen Oostende wederom krioelt van Duitsche marinesoldaten.

Heden werden verscheidene personen van Sas-Slykens (o.a. MM. SAMIJN, E. VYNCKE, J. COULIER) tot boeten van 20, 25 en 100 mark veroordeeld, voor het houden van niet aangegeven duiven.

Vrijdag 12^e Maart. —

HONDERD NEGENENVEERTIGSTE DAG DER BEZETTING

Sedert de Duitschers hier hunne intree deden, trokken pastors en onderpastors der stad de hun toekomende Staatsvergoeding. Het stadsbestuur komt te beslissen hen een voorschot van een trimester dezer vergoeding te doen.

Prins Eitel-Friedrich van Pruisen, zoon van den Kaiser, is heden in stad geweest. Hij middagmaalde om 12 ure in Hôtel Royal Phare op den Zeedijk. Ziehier de spijskaart:

Austern
Vorspeisen
Kraftbrühe mit Trüffeln
Filetstück mit Bearnaise Sauce
Und Grüne Bohnen
Reis mit Früchte
Obst

(oesters, voorspijs, bouillon met truffels, ossenfilet met bearnaise saus en groene boonen, rijst met fruit, fruit. De oesters moesten gebakken opgediend worden).

De hertog en de officieren, die zijn maal deelden, kraakten eenige flesschen wijn en bleven tot rond 2 ure aan tafel. Niemand mocht spreken of gerucht maken in de zaal waar die groote heren zaten.

Het dejeuner had plaats in eene zaal, voor de deuren derwelke schildwachten stonden.

Na afloop van het maal drukte de Prins aan de kassierster van het Hotel zijne tevredenheid en tevens den wensch uit bij een nieuw bezoek aan Oostende terug te keren.

Gister had de duitsche plaatskommandant zich naar het Hotel du Phare begeven ten einde al de noodige veiligheidsmaatregelen te nemen.

Wij spraken hooger (Woensdag 3^e) van den werkman der statie, Petrus CANIPEL. Zijn vader mocht hem heden een bezoek brengen: hij kon zien dat benevens zijn zoon nog verscheidene andere gevangen opgesloten zitten, o.a.: een knecht van den kamionneur BOCKHOUDT, die over 37 dagen door 2 duitsche soldaten opgeëischt, moest medehelpen aan het opladen van pianos. Deze waren waarschijnlijk gestolen, want de knecht in kwestie werd voor diefstal beticht en aangehouden. Tot hiertoe werd hij niet onderhoord; 2n de politieagent Victor LESAFFRE, zondag aangehouden; 3n de bemanning van het stoomsloepken B. 144, op woensdag 3n dezer dicht bij het Weststaketsel gezonken. Wat nu de zoon CANIPEL betreft, hij werd slechts maandag naar de Kommandantur geleid, alwaar, niettegenstaande de verklaring ten zijnen gunste van den meesterknecht, een duitsche officier hem toesnauwde: "gij zult 4 dagen op water en brood zitten!". Hij werd diensvolgens naar de kazerne teruggebracht, doch, in plaats van water en brood kreeg hij eten gelijk de soldaten. Deze avond zal hij losgelaten worden, evenals Jozef DEFEBERE, de garçon van het Hôtel du Phare, wiens aanhouding wij gemeld hebben.

* * *

Sedert een paar dagen loopen twee aardige nieuwstijdingen in stad: de eene heeft betrekking op eene reis in auto, in Oostende en in 't omliggende, gedaan door Majoor VANDEPUTTE, van 't 3^e linie, vergezeld van een Engelsch officier. Beide zouden, in duitsche officieren verkleed, overal heel gemakkelijk doorgekomen zijn en zonder de minste moeilijkheden hier in stad, aan den Vuurtoren, te Leffinghe, enz. alles hebben afgezien. Aan personen, die hen ontmoet en herkend hadden, vroegen zij te zwijgen tot zij een paar uren weg waren. De duitschers zouden op de hoogte der reis van de twee officieren gebracht zijn geworden, en, vandaar, de maatregelen door de duitsche overheid genomen aan Petit Paris en op het Sas-Slykens (het tegenhouden der aankomende autos en het nazicht der paspoorten van de inzittenden).

De tweede nieuwstijding loop over een zegepraal die de Franschen zouden behaald hebben in 't Zuiden van West-Vlaanderen; zij zouden zelfs Kortrijk heroverd hebben !

Uit vertrouwbare bron vernemen wij dat de reis, of liever, de rit in auto van Majoor VANDEPUTTE en zijn gezelschap over 4 of 5 weken plaats greep: zij hadden brieven bij zich van de Belgische soldaten, van Leffinghe afkomstig en gaven ze af in de herberg van Pieter COGGHE, tusschen de Hooge Barriere (Steene) en het Leffingsch kalsijtje.

Wat nu de andere nieuwstijding betreft, wij hebben geene de minste bevestiging kunnen bekomen, en, alhoewel de inname van Kortrijk door de Bondgenoten ons diep verheugen zou, kunnen wij er nogtans moeilijk geloof aan hechten.

Heden werd in de Volkskeuken der Kath. Volksbond het volgende bericht gemaakt: "Tengevolge van den opslag op 't bier, vleesch en alle etelijke waren zijn wij verplicht de prijs van het noenmaal te brengen op 30 centiemmen, te beginnen van Maandag, 15 Maart aanstaande.

Zaterdag 13^e Maart. –

HONDERD VIJFTIGSTE DAG DER BEZETTING

Wij bemerken heden op het kerkhof dat, in den zoogenaamden geuzenhoek, de 5 rijen graven van duitsche soldaten thans gevuld zijn. Duitsche soldaten zijn bezig de graven te schikken in terpen, met graszoden afgezet – op iedere terp een kruis en op enkele uitzonderingen na, zwart geschilderd. Wij zagen verscheidene onzer stadsgenoten bezig rond de kruisen op de graven der Belgische en Fransche soldaten driekleurige linten te doen - ieder dezer kruisen draagt eene kroon, geschenk van die stadsgenoten, dewelke niet vergeten hebben dat de jongens, die in de schaduw dezer kruisen den eeuwigen slaap slapen, hun leven offerden voor ons geliefde Vaderland ! Ook de graven der 5 gendarmen, te Snaeskerke gesneuveld, zijn niet vergeten geworden.

Heden kwamen 35 waggons kolen toe voor rekening van M. Oscar HELSMOORTELE. Zij komen van den Borinage en worden 58 fr. De 1.000 kilos verkocht.

Bij bakker Arthur GUILLIER, Visschersplaats, deden de duitschers heden een onderzoek en vonden een uniform van kanonnier der burgerwacht, een uniform van wacht der burgerwacht en een velo, en verscheidene kleedingstukken van Belgische of Engelsche soldaten. Zij stampten ook de deur in eener kamer, waarin duitsche soldaten gelogeerd hadden, doch vonder er niets. GUILLIER moest met zijne kar de velo en kleedingstukken naar de Kommandantur voeren, alwaar, ondervraagd zijnde geworden, hij verklaarde de kleedingstukken gekocht te hebben aan M. Jozef MAROTE, loodgieter eveneens op de Visschersplaats wonende. Hij werd niet aangehouden doch moest onmiddellijk 20 mark boet betalen.

Mejuffer Mathilde MAROTE, dochter van voornoemde heer MAROTE, werd dan ter Kommandantur geroepen.

Zondag 14^e Maart. –

HONDERD EENENVIJFTIGSTE DAG DER BEZETTING

Deze morgen, had, zooals iedere Zondag, in de HH. Petrus en Paulusker om 9 ure, eene duitsche militaire mis plaats.

In de kerken werd aangekondigd dat de vluchtelingen, te Oostende verblijvende, hunnen Paaschplicht mogen volbrengen in de kerk der parochie welke zij bewonen.

Onder de duitsche werklieden (der Freigestellte Spitzbuten Division) zijn er nogal veel die de vereischte gestalte niet bezitten, om in Duitschland soldaat te spelen. Zij hebben thans bericht gekregen dat ze morgen naar hun vaderland moeten terugkeeren.

* * *

Heden kwam schepen DEVRIESE terug van zijne reis naar Brussel: hij brengt 265.000 fr. Mede, nl. 200.000 fr. der leening van een half miljoen over eenige dagen aangegaan met het Gemeentekrediet en 65.000 f. voortkomende van het Nationaal Hulpkomiteit.

Heden nacht werd ingebroken in het Hôtel de Londres, op den Zeedijk: de dieven (duitschers of vrienden er van want na 7 ure mogen de deftige menschen op straat niet meer) zijn door een keldergat gedrongen en hebben eene groote hoeveelheid wijn gerobberd.

Deze morgen werden 6 herbergiers van de Vuurtorenwijk door de duitschers betrapt op heeterdaad van verkoop van genever. Het zijn de genaamde: Louis CROCHART, Blankenbегhestraat; Pieter BENTEIN, id.: Celine DEBROCK, echtgenoot HUYS, Noordstraat; Leonie MAERTENS, echtg. Alfons DAVID, Ant. Mouquéstraat; Constant LAGAST, Vuurtorensteenweg en René DEWAELE, Stokersstraat. De eerste, die reeds éénmaal gestraft waren geworden, om den eenen of den anderen reden; kregen elk eene boete van 250 mark, de laatste kwam er af met 125 mark. Toen de duitschers binnenkwamen bij Louis CROCHART, stak een der meisjes eene flesch genever onder hare voorschoot en poogde ermede bij eenen geuur binnen te vluchten – doch de duitschers waren slimmer als zij!

* * *

Aan de tramstatie, brug naar de Vuurtorenwijk leidend, alsook aan 't rondpunt van Petit Paris waar gewapende matrozen, eene roode vlag in de hand, de aankomende autos doen stilhouden, hangen groote plakkaten waarop te lezen staat: "Kraftfahrzeuge Halt. Überwachungsstelle (Automobielen hal. Onderzoekplaats).

De duitsche overheid komt te beslissen dat alle vrouwspersonen, die het beroep van herbergmeid of herbergwerkvrouw uitoefenen, zich Dinsdag toekomende moeten onderwerpen aan het geneeskundig onderzoek in het huis der Karel Janssenslaan juist gelijk de publieke vrouwen en andere ontuchtige bucht. Welke tergerijen zullen de "sauerkrautfresser" nog uitvinden? Alle herbergmeiden of werkvrouwen zijn toch geene....slonsen!

* * *

Deze namiddag viel, over Raversyde, een duitsch vlieg machien, dat door kogels der Bondgenoten doorschoten was geworden, in de zee: de twee vliegeniers, die er in zaten, konden zich al zwemmend redden.

Van morgen af mogen de weinige mannen van Leffinghe, die een paspoort kregen om naar Oostende te komen, hunne gemeente niet meer verlaten.

ZESDE MAAND DER BEZETTING

Maandag 15^e Maart. –

HONDERD TWEE EN VIJFTIGSTE DAG DER BEZETTING

Op de markt gingen deze morgen de groensels (er waren er niet veel): de wortels 0,50 f. de kilo; enkele bloemkoolen 0,20 tot 0,30 f. stuk; de rapen 0,05 f. stuk; de selder 0,15 f. de bond.

Rond 9 ure stond voor de "charcuterie" Bogaerts, Groote Markt, een duitsche coupé (soort van rijtuig), op hetwelk een stembus stond vol met zwijnsproeten. Tot wat het materieel onzer kiezingen toch dienst doet.

Rond hetzelfde uur kwamen op de markt 2 duitsche onderofficieren groensels koopen bij Julie DEVINCK, vrouw Désiré MUYLLE, groenselvrouw te Middelkerke. De vrouw weigerde groensels te verkoopen tegen bons; de politie werd bijgeroepen en gedwongen haren naam te vragen. De 2

onderofficieren vroegen dan haar paspoort, bevolen haar seffens op te kramen, haar verbiedende nog naar de markt te komen.

Deze morgen kwam een mof bij beenhouwer Henri DECLERCK, Kristinastraat 62, achter 3 kilos Leberwurst en cervelas. Hij bood bons in betaling aan. De vrouw antwoordde dat zij met de bons niets kon doen, daar zij ieder avond haar koopwaren moest betalen. Daarop zei de matroos: "Ik kan daar niets aan doen, wij moeten toch eten. Gij moet maar naar het stadhuis gaan en u doen betalen, en wilt gij mij niet gauw geven wat ik vraag, ik pak ze en pak ook de twee hammen (hespen) die daar hangen". "Die hammen, bemerkte de vrouw, hooren toe aan andere personen". "Dat gaat mij niet aan, ging de duitscher voort, ik zal ze pakken zoo ik niet bediend geraak!". Goedschiks, kwaadschiks moet de vrouw hem gerieven.

* * *

Deze morgen ging het zwijn (naam door onze bevolking geheven aan den duitschen vastliggenden luchtbal) over de wijk Boterput.

Rond 10 ure werd tot driemaal tot het geschot van mitraljeuzen gehoord.

* * *

Heden nacht werd nog eens, en op dezelfde wijze als gister, ingebroken in het Hotel de Londres, Zeedijk. Andermaal werden wijnen weggecijferd.

* * *

Middelkerke werd heden, uit zee beschoten, o.m. werd de doening van den hovenier Désiré MUYLLE vernield.

In de gemeente werden vele soldaten gedood alsook eenige burgers. Eene bom viel tusschen eene kompagnie matrozen waarvan er een vijftigtal gedood werden.

* * *

Van heden af kost het glas bier in de Cooperatief der Staatsbedienden 12 centiemen; - geene "jetons" worden nog aan de klanten gegeven.

In vele herbergen is de prijs van het glas bier eveneens met 2 centiemen verhoogd - in zekere, met 5 c.

HENRI STORCK (+ Ukkel 17 september 1999)

Henri STORCK werd op 5 september 1907 te Oostende geboren. Hij was een van de pioniers van de Belgische cinema, waarop hij een onuitwisbare stempel heeft gedrukt.

Zestig jaar cinema, zeventig films. Zijn eerste korte films zijn stuk voor stuk poëtische meesterwerkjes, die voortaan in de galerij der klassiekers thuishoren: *Beelden van Oostende* (1929-1930), *Pleziertreinen* (1930), *Strandidylle* (1931). In de jaren dertig leunde hij sterk aan bij het avant-gardisme van de Franse cineasten, voornamelijk van Jean VIGO. Voor *Zéro de conduite* was hij zijn assistent. Als sterk bewonderaar van Robert FLAHERTY verhiel STORCK de documentaire films – de film van de realiteit – tot grote kunst. In de woelige periode vóór de tweede wereldoorlog klaagde hij, met zijn edelmoedige, vrije geest, de hypocrisie en de lachwekkende houding van de politiciers aan in het satirisch pamflet *Geschiedenis van de onbekende soldaat* (een montagefilm van actualiteitsfilms uit 1932). Het daaropvolgende jaar nam hij met Joris IVENS een duik in de arbeidersmiserie van de “Borains” tijdens de grote mijnwerkersstaking van 1932 – *Borinage* (1933). In 1937 bracht hij met Huizen van ellende in schokkende beelden de onmenselijke leefomstandigheden in de krotten aan het licht.

Boerensymfonie is een omvangrijke antropologisch fresco, gedraaid van 1942 tot 1945 op het ritme van de seizoenen in de Brabantse boerderijen. Henri LANGLOIS, stichter van de Franse cinémathèque bestempelde dit lyrisch werk als een van de 200 meesterwerken van de film. Verder is Henri STORCK de auteur van een 10-delige cinematografische reeks over de Belgische folklore: *Feesten in België* (1970-1971).

Hij was ook een van de pioniers van de film over kunst. *De wereld van Paul Delvaux* (1946), zijn eerste essai getuigde al van een groot meesterschap. *Rubens* (1948), gemaakt in samenwerking met Paul HASAERTS, behaalde op het festival van Venetië de eerste prijs van de documentaire film. De laatste film die Henri STORCK draaide – een co-realiseatie met Patrick CONRAD – was de langspeelfilm *Permeke* (1984-1985).

Een lange speelfilm mag, om twee redenen, terecht als een baanbrekend werk worden beschouwd. In *Het banket van de smokkelaars* pleitte STORCK reeds in 1951 – in de stijl van de comédie – voor de afschaffing van de Europese grenzen. Achteraf bekeken kan zeker worden gesteld dat Henri STORCK er met deze film in geslaagd was een van de eerste kwalitatieve Belgische films te hebben gemaakt, vóór er sprake was van filmsubsidiëring.

Zijn leven lang ijverde Henri STORCK voor de oprichting van een nationale cinema. Hij was een en al aandacht voor origineel werk en hij was ook steeds bereid jonge regisseurs, die hem om raad kwamen vragen, te helpen. In die geest stichtte hij het Centre du film sur l'art (CFA) en het Centre de l'Audiovisuel à Bruxelles (CBA), een onafhankelijk productieatelier dat zich tot doel heeft gesteld documentaristen aan te moedigen en te steunen in hun ambitie om een persoonlijk standpunt te vertolken.

De hele Belgische film is in diepe rouw.

Patrick VANSLAMBROUCK

FOTOKOPIEHUIS DESNERCK DANIËL

*Torhoutsesteenweg 196
8400 OOSTENDE*

Tel & fax : 059/50.31.46

Tel & fax : 059/51.76.52

OPENINGSUREN

Maandag	Gesloten
Dinsdag	
Woensdag	08u30-12u00 & 14u00-19u00
Donderdag	
Vrijdag	
Zaterdag	09u00-12u00 & 14u00-19u00
Zon-en Feestdagen	Gesloten

KLEURENKOPIEËN

KLEURENKOPIEËN

KLEURENKOPIEËN

KLEURENKOPIEËN

KLEURENKOPIEËN

KLEURENKOPIEËN

OPENINGSDATA HEEMMUSEUM IN 1999

- elke zaterdag
- van 30 oktober t/m 07 november (gesloten 01 en 2 november)
- van 26 december t/m 02 januari 2000 (gesloten 28 december en 01 januari 2000)

telkens van 10u tot 12u en van
14u tot 17u

Onze prijs = uw profijt
Uw kleurenfoto's manueel
afgewerkt volgens de
modernste technologie
met multi-scanner

**COCK
CAMERA
SERVICE**

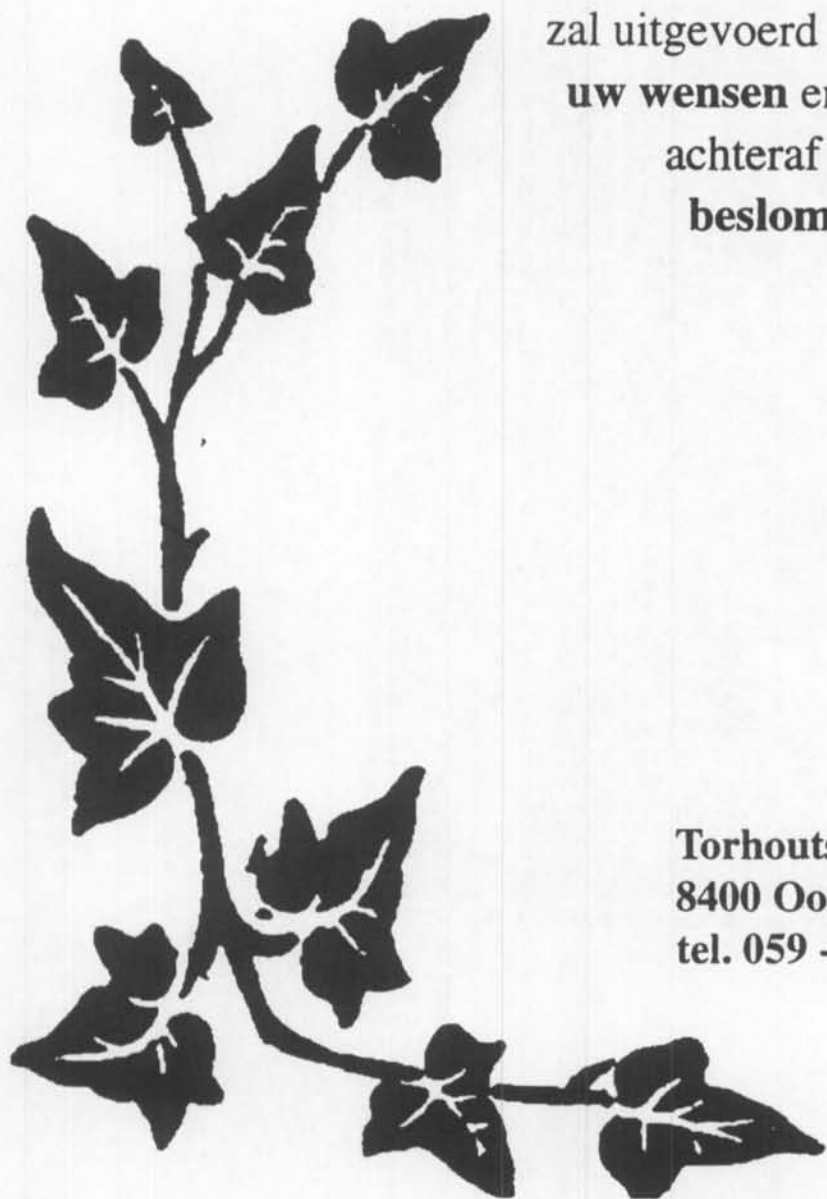
Hoek Jozef II straat en
Christinastraat - Oostende

*Waar kwaliteit nog
vakmanschap is*

UITVAARTVERZORGING - FUNERARIUM

Jan Nuytten

Het **uitvaartkontra**kt
is de absolute **zekerheid**
dat uw begrafenis of crematie
zal uitgevoerd worden volgens
uw wensen en dat uw familie
achteraf **geen financiële**
beslommeringen heeft

Torhoutsesteenweg 88 (h)
8400 Oostende (Petit Paris)
tel. 059 - 80 15 53